

Obr. 3. Praha 1-Staré Město, okolí křižovatky ulic Na Perštýně a Bartolomějské na upraveném výřezu z Mapy evidence nemovitostí s vyznačením archeologických dokumentačních bodů a vnesením kamenných kvádrkových a potencionálních dřevohlinitých domů z 2. pol. 12.–1. pol. 13. století. Vysvětlivky na následující straně.

15. století uvádí také sladovna, která stála v zadní (západní) části parcely naproti domu čp. 257 při ústí Konviktské ulice, zřejmě někde v místech mladšího renesančního domu (obr. 13: 4).

Na sousední parcele čp. 349 se kolem poloviny 14. století nacházely dva domy. První dům zakoupil roku 1365 Jindřich Habartův od Enderlina Schleichenkaufa. Poloha objektu se uvádí poblíž druhého domu výše řečeného Jindřicha a domu Václava Boršovského. Za současného stavu poznání lze předpokládat, že se v případě tohoto trhu jednalo o románský dům objevený v roce 2012. Napovídalo by tomu nejenom určení jeho polohy v rámci domovního bloku, ale i jména majitelů. Přestože to Tomek ve svém *Dějepis města Prahy* neuvádí, rodina Schleichenkaufů bezpochyby patřila k rodinám tzv. starého patriciátu (TOMEK 1892a). Ostatně zmíněný trh dosvědčil také Enderlinův bratr Mikuláš, který se v zápise městské knihy uvádí jako rytíř (*miles*). Schleichenkaufové patřili k rodinám, které po polovině 14. století opouštěly město a usazovaly se na svých venkovských statcích (AMP, Sbirka rukopisů, sign. 987, fol. 221; MUSILEK 2014b). Je zřejmé, že v soudní knize doložení majitelé domu čp. 349a patřili k městské elitě a v tomto domě nejspíše skutečně bydleli. Ani pro Jindřicha Habartova, ani pro Schleichenkaufy totiž soudní

